

Prejudicinis klausimas

Ar *Flächenerwerbsverordnung* (Žemės įsigijimo reglamentas), kuris buvo priimtas įgyvendinant *Ausgleichsleistungsgesetz* (Kompensacijų įstatymas) 4 straipsnio 3 dalies 1 punktą, 5 straipsnio 1 dalies antras ir trečias sakiniai nepažeidžia EB 87 straipsnio?

Reglamentą (EB) Nr. 273/2004 ir Reglamentą (EB) Nr. 111/2005.

(¹) OL L 47, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 8 t., p. 46.

(²) OL L 22, p. 1.

2010 m. sausio 12 d. pareikštas ieškinytis byloje Europos Komisija prieš Italijos Respubliką

(Byla C-19/10)

(2010/C 80/27)

Proceso kalba: italų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama P. Oliver ir S. Mortoni

Atsakovė: Italijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

— Pripažinti, kad nepriėmusi 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 273/2004 (¹) dėl narkotinių medžiagų pirtakų (prekursorių) 12 straipsnį įgyvendinančių nacionalinių priemonių ir nepranešusi apie jas Komisijai pagal to paties reglamento 16 straipsnį ir nepriėmusi 2004 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 111/2005 (²), nustatančio prekybos narkotinių ir psichotropinių medžiagų pirtakais (prekursoriais) tarp Bendrijos ir trečiųjų šalių stebėsenos taisyklės, 31 straipsnį įgyvendinančių nacionalinių priemonių, Italijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal minėtus reglamentus.

— Priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Reglamentas Nr. 273/2004 įsigaliojo 2005 m. rugpjūčio 18 d.; Reglamentas Nr. 111/2005 įsigaliojo 2005 m. vasario 15 d. ir taikomas nuo 2005 m. rugpjūčio 18 dienos. Negavusi jokio pranešimo apie nuostatas, kurias Italija turėjo priimti pagal Reglamento Nr. 273/2004 12 straipsnį ir Reglamento Nr. 111/2005 31 straipsnį ir negavusi informacijos iš Italijos Respublikos, leidžiančios pripažinti, jog iš tiesų buvo priimtos reikiamos priemonės, Komisija mano, kad Italijos Respublika nepriėmė šių priemonių ir neįvykdė savo įsipareigojimų pagal

2010 m. sausio 14 d. REWE-Zentral AG apeliacinis skundas dėl 2009 m. lapkričio 11 d. Pirmosios instancijos teismo (šeštoji kolegija) sprendimo byloje T-150/08 REWE-Zentral AG prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui), įstojusi į bylą šalis: Aldi Einkauf GmbH & Co. OGH

(Byla C-22/10 P)

(2010/C 80/28)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Apeliantė: REWE-Zentral AG, atstovaujama advokatų M. Kinkeldey ir A. Bognár

Kitos proceso šalys: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) ir Aldi Einkauf GmbH & Co. OGH

Reikalavimai

Apeliantė reikalauja:

- 1) panaikinti skundžiamą 2009 m. lapkričio 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimą;
- 2) priteisti iš atsakovės ir kitos apeliacinio proceso šalies bylinėjimosi šioje instancijoje ir Pirmosios instancijos teisme išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Šis apeliacinis skundas pateiktas dėl Pirmosios instancijos teismo sprendimo, kuriuo šis atmetė apeliantės ieškinį dėl 2008 m. vasario 15 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimo atmesti jos paraišką įregistruoti žodinių žymenį CLINA panaikinimo. Savo sprendime Pirmosios instancijos teismas patvirtino apeliacinės tarybos sprendimą, pagal kurį yra galimybė supainioti su ankstesniu Bendrijos prekių ženklu CLINAIR.

Apeliacinio skundo pagrindu nurodomas 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (toliau — Reglamentas Nr. 40/94) 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimas.

Vertindamas supainiojimo galimybę, Pirmosios instancijos teismas klaidingai neatliko visaapimančio bendro visų reikšmingų aplinkybių įvertinimo. Padaręs dar vieną klaidingą prielaidą apie didelį konkuruojančių žymenų fonetinį ir vaizdinį panašumą, Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad esantys koncepciniai skirtumai negali neutralizuoti šio panašumo, o tai irgi yra teisės klaida. Be to, Pirmosios instancijos teismas teisiniu atžvilgiu ne be priekaištų įvertino neryškius ankstesniojo prekių ženklo skiriamuosius požymius. Šiuo atveju Pirmosios instancijos teismas klaidingai taikė Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktą ir dėl to pažeidė Bendrijos teisę.

Be to, Pirmosios instancijos teismas nepakankamai atsižvelgė į tai, kad palygintini žymenys CLINAIR ir CLINA turi esminių fonetinių ir vaizdinių skirtumų, į kuriuos reikia atsižvelgti dėl teisinių priežasčių, ir kad ankstesnis prekių ženklas CLINAIR turi ypatingą semantinę turinį, į kurį taip pat reikia atsižvelgti dėl teisinių priežasčių ir kurio vėlesnis prekių ženklas išvis neturi. Pirmosios instancijos teismas taip pat neatsižvelgė į tai, kad sudėtinė dalis CLIN aiškiai turi menką skiriamąjį požymį ir dėl to bendras prekių ženklo CLINAIR išpūdis dėl teisinių priežasčių yra menkas. Vėlgi dėl šios priežasties tik šios sudėtinės dalies sutapimo dėl teisinių priežasčių negali pakakti, kad būtų pagrįsta galimybė supainioti pagal Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktą, tuo labiau, kad esantys fonetiniai, vaizdiniai ir semantiniai skirtumai yra nemaži.

2009 m. gruodžio 21 d. Mehmet Salih Bayramoglu pateiktas apeliacinis skundas dėl 2009 m. rugsėjo 24 d. Pirmosios instancijos teismo (antroji kolegija) priimto sprendimo byloje T-110/09 Mehmet Salih Bayramoglu prieš Europos Parlamentą, Europos Sąjungos Tarybą

(Byla C-28/10)

(2010/C 80/29)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantas: Mehmet Salih Bayramoglu, atstovaujamas QC A. Riza

Kitos proceso šalys: Europos Parlamentas, Europos Sąjungos Taryba

Apeliantės reikalavimai

Apeliantas Teisingumo Teismo prašo:

- Panaikinti Tarybos sprendimą 2004/511/EB ⁽¹⁾ remiantis tuo, kad jis pagrįstas neteisėtu veiksmu, siekiant sudaryti galimybę Turkijos Kipro piliečiams dalyvauti Europos Parlamento rinkimuose, nesiėmimu, pažeidžiant EB sutarties 189 straipsnį, skaitant kartu su Europos Sąjungos sutarties 5 ir 6 straipsniais.
- Pripažinti, kad šeši Europos Parlamento nariai, apie kuriuos Kipro Respublika pranešė po 2009 m. birželio 6 d. pagal šių rinkimų susitarimus, nėra Turkijos Kipro piliečiai, kaip reikalaujama teisės aktais.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliantas teigia, kad Pirmosios instancijos teismas klydo, kai nusprendė, jog jo ieškinys buvo pareikštas praleidus terminą. Pagrįsdamas savo argumentą jis nurodo, kad teismų praktika, kuria rėmėsi Pirmosios instancijos teismas, nėra susijusi su visų žmonių pagrindinės teisės dalyvauti rinkimuose neužtikrinimu ir su sprendimu, kurio teisinis pagrindas yra neveikimas ir rinkimų nuostatų nepriėmimas, o ne teisės dalyvauti tokiuose rinkimuose atidėjimas.

Apeliantas taip pat teigia, kad netiesa, jog pareikšdamas ieškinį jis nesirėmė atleistina klaida ar *force majeure*.

⁽¹⁾ 2004/511/EB: 2004 m. birželio 10 d. Tarybos sprendimas dėl Kipro piliečių atstovavimo Europos Parlamente išsprendus Kipro problemą OL L 211, p. 22

2010 m. sausio 18 d. Cour d'appel (Liuksemburgas) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Heiko Koelzsch prieš Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės valstybę

(Byla C-29/10)

(2010/C 80/30)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Cour d'appel